

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Okrajni glavar Ellusheg.

V seji državnega zbora dne 21. marca 1893 stavili so poslanci Spinčič in tovariši nastopno

Interpelacijo:

Sedanji vodja c. kr. okrajnega glavarstva v Poreču in zastopnik c. kr. vlade v deželnem zboru isterskem, Aleksander vitez Ellusheg, imenuje se v zapisniku deželnega zbora dalmatinskega, iz leta 1870 „vitez tragikomične igre“, katera igra se je isto leto igrala v Sinju pri volitvah, vršivših se pod njegovim vodstvom. Glasom navedeb, zabeleženih v tem zapisniku in katere morejo potrditi nekateri dalmatinski državni poslanci, je on v Sinju kot načelnik okraja in voditelj volitve psoval hrvatske duhovnike ter je denunciral cerkvenim in drugim oblastvom; svojo uradno pisarnico je premenil v agitacijski bureau, čigar delovanje je bilo naperjeno zoper Hrvate, a v volilne svrhe je dobil celo z Dunaja 800 gld.; s fakini, ki so napadali Hrvate, se je pajdašil in z njimi popival; hrvatski volilni komisiji je rekel, da pri volitvah ukazuje politično oblastvo; hrvatske volilce je gonil iz lokala, kjer so se vršile volitve, italijanske pa je pustil notri; zahteval je vojaško pomoč, češ, da se je v nekaterih vaseh začel ustanek, dejanski pa zato, da bi na Hrvate pritiskal in varoval sebe in svoje somišljenike pred reakcijo zoper nameravane nezakonitosti. Počenjal je take reči, da mu je tedanj vodja namestništva baron Fluck brzojavno odvzel vodstvo volitev ter ga odstavil od načelstva sinjskemu okraju.

Premeščen je bil potem v Istro in nastavljen kot okrajni glavar v Lošnju. Kot tak je l. 1883 kandidiral v svojem okraju zoper hrvatskega kandidata. Nezakonitosti, katere je zakrivil zlasti s tem, da hrvatskih volilcev ni puščal na volišče in da je razveljavil zanj neugodne volitve volilnih mož, razpravljale so se obširno še isto leto v deželnem zboru isterskem. Pri tej volitvi so bili hrvatski duhovniki, učitelji in drugi volilci psovani, toženi in kaznovani, neki pravnik, ki je sedaj doktor juris, pa je bil prijet in v neki hlev zaprt samo zato, ker je klical: Živio naš cesar i kralj, živili Hrvati!

Na podlagi take volitve bil je do leta 1887 deželni poslanec, in sicer italijanski strankar, v tem pa premeščen kot okrajni glavar v Pulj, od koder je prišel kot namestniški svetnik, vodja okrajnega glavarstva in zastopnik c. kr. vlade v isterskem deželnem zboru v Poreč.

Ali so „napadi“ na njega neosnovani, ali je pristransk, ali pa nepristransk in vesten ter zaslužen državni uradnik — to naj pojasnijo nastopne dogodbe:

Državljan Matevž Pavletič iz Vervar pri Poreču izjavil je v „Naši Slogi“ dne 26. junija 1889, neposredno pred občinskimi volitvami v Poreču, da ga je c. kr. namestniški svetnik in vodja okrajnemu glavarstvu vitez Ellusheg k sebi poklical, ga izpraševal, kdo je njegovo stranko — hrvatsko — poučil o volitvah, zakaj ta stranka ne hodi z italijansko, in mu grozil, da bo dal hrvatske volilce pretepati, ako ne bodo glasovali z italijansko stranko. Pavletič je izjavil, da je vsak hip pripravljen potrditi to s prisego. Ellusheg ga je tožil pri c. kr. sodišču ali to vsaj nameraval, a opustil je svojo namero — uvidevši, da bi jedina njegova priča izpovedala zanj neugodno.

Pod vodstvom namestniškega svetnika Ellushega vršila se je meseca februarja in marca 1891. l. volitev državnega poslanca. Legitimacijski odsek poslanske zbornice je spoznal, da je postopanje pri volitvi (poročilo z dne 1. junija 1891.) bilo proti jasnemu besedilu zakona, in da se je s hrvatskimi volilnimi možmi postopalo naravnost hudobno. Že pri pripravih so se godile nerednosti.

Morda je iz aktov razvidno, da so bili v Oprtliju vsi volilci povabljeni na volitev, dognano pa je, da se volilcem v vaseh okolu Oprtlija ni naznala volitev. Morda je res, da po § 9. državno-zborskega volilskega reda smejo posamni člani jedne firme izvrševati volilsko pravico vsak posebe; ta pravica priznala se je nekaterim članom italijanskih firm v Višnjaju in to na podlagi reklamacije, poslance ne potem obč. urada, ampak neposredno c. kr. okrajnemu glavarstvu, a to priznanje je v nasprotju s prejšnjo, v drugih občinah navadno prakso; ta pravica se je priznala šele v zadnjem hipu, ko je

druge firme že več niso mogle tirjati. Gotovo je tudi, da firme, plačujoče vsaj pet goldinarjev, imajo po § 11. volilskega reda za Primorsko pravico do jednega glasu; vzlic tej določbi pa so bile dan pred volitvijo in dan volitve, torej ob času, ko ni bilo več mogoče rekurirati, in sicer na podlagi naredbe c. kr. okrajnega glavarstva, razne većinoma hrvatske firme izbrisane iz imenika volilcev. Dognano je tudi, da so dne 11. februarja 1891 hrvatski volilci iz občine Vižinada (kraj Kaštelir), Legović, Ružić in drugi pri okrajnem glavarstvu v Poreču osebno reklamirali, da pa se ta reklamacija ni vzprejela, češ da je obrok pretekel. Dognano je tudi, da je okrajno glavarstvo zavrnilo vse reklamacije volilcev iz Baderne, občine Poreške, in da je mej uzroke postavilo tudi to, da pristnost podpisov ni po svedokih potrjena. Dokazano je tudi, da je jeden volilec, Marko Bratković, pravočasno prinesel k c. kr. okrajnemu glavarstvu priziv na c. kr. namestništvo, da pa dotični uradnik tega priziva ni hotel prevzeti.

Fakta, da se je volitev v Poreču začela ob 12. uri, na drugih dveh voliščih pa ob 9. uri, da se je konec volitve čim dlje zadrževal, da se je druga volitev začela uro pozneje, nego je bilo določeno, da je volilni komisar mirno gledal, ko se hrvatskim volilcem ni dovolilo nikako ugovarjanje, tudi ne če je sin prišel namestu očeta k volitvi, da je isti volilni komisar pri obnovljeni volitvi izjavil, da pusti glasovati le tiste volilce, ki so glasovali že pri prvi volitvi — čeprav so pri prvi volitvi odklonjeni volilci brzojavno prosili pomoči in zakonitega varstva od c. kr. namestništva v Trstu — vsa ta fakta, katera nikakor ne kažejo objektivnosti, se čisto nič ne taje.

In če se reče, da je namestniški svetnik Ellusheg kot volilni komisar ugovarjal samovoljnostim volilske komisije in ta ugovor dal zabeležiti v zapisnik, odgovarjati je na to, da je pri prvi izključbi volilskega moža rekel, da ga po njegovem mnenju ni smeti izključiti, tistemu pa, ki je protestiral, je rekel, da komisija ukazuje (la commissione è padrona); pri naslednjih izključbah pa se je le na to skliceval — celo glasom volilskega zapisnika, katerega pa hrvatski člani volilske komisije niso podpi-

LISTEK.

„Stabat Mater“-koncert „Glasbene Matice“.

dne 24. marca 1893.

Le malo časa je še le minulo, odkar se je osnoval pevski zbor v naši „Glasbeni Matici“, ki nas je takoj pri svojem osnutku nudil z najlepšimi nadami za umetniški razvoj našega glashenega življenja. Če nam je tudi „Glasbene Matice“ koncertni mojster g. Hubad z izbornim pevskim zborom, katerega je zbral okolu sebe in ga z neumorno delavnostjo izvežbal v kratkem do tolike dovršenosti, podal že marsikateri zares krasni muzikalni užitek, moramo reči, da je s poslednjim sijajno uspelim koncertom prekosil samega sebe. Ta koncert sme se imenovati epohalen v zgodovini slovenskega petja.

Anton Dvořákovo genijalno delo „Stabat Mater“ za soli, zbor in orkester, op. 58, o katerem smo že nekoliko govorili v našem listu, je tako kolosalno delo in podaja poleg svoje krasote toliko muzikalnih težkoč izvršiteljem in slušalcem, da je le na veliko čast obema, da je prvi koncert, v ka-

terem se je izvajala ta uzvišena skladba, uspel na vse strani tako lepo. „Glasbena Matica“ pokazala je, da ima izborne moči, katere se mogó lotiti tudi najtežavnejših glasbenih del. Občinstvo pa je pokazalo, da ve oceniti prizadevanje za domači glasbeni razvitek unetih mož in da ima razum tudi za to vrsto skladeb, ki se dozda v nas še ni gojila v toliki meri.

Teško je reči, katera izmed desetih samostojnih številk vsega dela je krasnejša. Vsaka za se razodeva moč genija, vse delo skupaj pa naredi velikanek utisek na slušalca. V kratkem uvodu glasi se v celem orkestru le jeden ton, od katerega se vzpenjajo posamni glasovi drug za drugim v oktavih navzgor, izrazujoč veličastveno in pretresujočo situacijo: Krist visi na križi in njegova od prevelike bolesti potrta mati stoji pod križem. Ti posamični vzdigajoči se glasovi izražajo tužne poglede objokane matere na svojega sina. Polagoma prične se oglašati iz posamičnih glasbil glavni motiv „Stabat mater“, stopnjeva se od najudanejšega mirnega izraza do najmogočnejšega dramatičnega in pretresujočega ff učinka vsega orkestra. Že sam kromatični glavni motiv povišuje v svoji karakteristični plastiki s padajočo smerjo in izrazljivo kromatiko muzikalni izraz bolesti. Kontrapunktično izpeljavanje glavnega

motiva, široke, v plemenitem klasiškem duhu izvedene modulacije, tematično barveno slikanje, katero doseže skladatelj s prestavljanjem motiva iz tožnega potrtega h molla v jasni živejši D-dur in ritmika, sedaj mirno jednostavno zibajoča se, sedaj zopet živahneja in mnogovrstna, neprisiljeno tekoča melodika in genijalnost muzikalnih mislij, vsa ta klasiška temeljitost izobraženja in genijalno velikanška tvoriteljna sila Dvořákova, spojena z vsemi pridobitvami moderne tehnike in instrumentaciji in harmoniji diči kot bistveni znaki Dvořákovega skladanja že prvo številko njegovega dela. Te lastnosti Dvořákove zasleduje in občuduje pa poslušalec lahko v obilni meri v duhovitih kombinacijah, v zanimivih spremembah in gradacijah v vseh številkah precéj obsežne partiture. Jako lepo mesto I. zbora je ono, v katerem prednašajo vsi štirje glasovi podaljšani „stabat mater“ motiv (h moll), vsak glas dva takta pozneje vstopaje. Kontrapunktične spletke uvoda izvajajo se v pevskem delu, izraz se stopnjuje v melodičnih sekvencah vedno silneje do mogočnega, skrajno mejo bolesti označujočega akorda. Kvartet, ki je solistično vpleten, pomnožuje mnogovrstnost polfonije in s ponavljajočim se prvim delom in sijajno izvedenim crescendo in decrescendo konča ta številka v svetlem, blažilnem načinu H dur.

učencev šestega, sedmega in osmega razreda k ravnatelju Divkoviču. Tu prosili so vnovič, da naj se Mihajlovič zaradi svojega, hrvatsko narodnost zasramujočega izreka izključi iz Zagrebske gimnazije, ker so vsi hrvatski dijaki višjih razredov soglasno sklenili, da s takim človekom nikakor ne morejo več obiskovati istega zavoda. Naglašala pa je deputacija, da dijake pri tem sklepu ni vodila nikakoli animoziteta zoper Srbstvo samo. Hkrati prosili so dijaki, da naj se mesto samega Piškorića kaznuje ves šesti razred enakomerno, ker je bil Piškorić le izvršitelj soglasnega mnenja vseh hrvatskih šestošolcev. Ravnatelj Divkovič skušal je dijake pomiriti, češ, da se vlada nikakor ne more udati dijaški presoji in da bi vsaka renitenca utegnila imeti za dijake jako hude posledice. On da ima ukaz, nemudoma zatvoriti gimnazijo, ako bi se pojavili kaki nemiri. Dijaška deputacija izjavila je na to, da so dijaki vse eventualitete že v poštev jemali, da pa nikakor ne morejo odjenjati, ker gre tu za onečiščenje hrvatskega imena. Vrnivši se v svoje razrede, razglasili so člani deputacije ta negativni uspeh in sedaj zapustili so vsi učenci najvišjih treh razredov, izvzemši par Srbov, šolo in skoro sledili so jim tudi petošolci, tako da se danes štrajka kakih 300 dijakov! To zgodilo se je včeraj (v petek) dopoldne, še pred poludnem pa je bil že nabit na gimnaziji poziv, da se bode smatral za izstopivšega vsak dijak, ki popoldne ne pride v šolo!

Po celem mestu vlada vsled tega dogodka hudo razburjenje, zlasti ker so vsa prizadevanja starišev zaman ter dijaki celó trdijo, da so po prisegi vezani na štrajk. Razburilo jih je posebno še to, da se je Piškorić izključil iz gimnazije, ker v četrtek v smislu sklepa dijakov ni nastopil svojega osemurnega karcerja. — Iz gotovega vira poroča se tudi, da milostne kazni Mihajloviču ni izrekla učiteljska konferenca, temveč neposredno deželna vlada. To izvestno ni bilo korektno in previdno in vladina skrb bodi sedaj tudi, da celo silno mučno zadevo hitro in taktno reši, kajti to vender-le ne gre, da bi zaradi nesramnosti jednega dijakva več sto hrvatskih dijakov zgubilo celo leto svojih študij. — O končnem izidu značilnega štrajka vam bom poročal.

Domače stvari.

— (Strossmayrova zahvala.) Vladika Strossmayer se je g. Ganglu zahvalil za čestitke k godu z nastopnimi vrsticami: Izvolite primiti na Vašo milo mi čestitci lepu hvalo. Bog Vas dragi obasuo svakim dobrom. Čitao sam u „Slovenskom Narodu“, da ste dovršili za Ljubljansko gledališče dva lepa kipa. Od srca Vam čestitam na dobrom uspehu. Bog Vas blagoslovio. Preporučujúc se Vašoj ljubavi i molitvi ostajem: Strossmayer, biskup. — Na čestitko Metliške čitalnice odgovoril je vladika: Iskrena hvala slovenskoj braći na miloj čestitci. Od uvjeka sam pratio i pratitću najvrucijom molitvom spasonosan rad slovenskih patriotah oko boljka, oko prosvjete, oko napredka krasnoga i čeličnoga naroda

krepkem triumfalnem Amen fugato najmogočnejša točka cele skladbe. Začenja se orkestralno tako, kakor I zbor. Drugi izmed sočasnih motivov tega zbora vzet je iz sekvence prvega zbora. Stopnjevanje, katero se v prvem zboru dvigne v bolesto do zmanjšanega septimnega akorda, dvigne se tu v slavi do polnega, mogočnega in jasnega trizvoka G-dur in moduluje dalje krepko čez C-dur in jasni A-dur v D-dur. Muzikalično duhovito uporabil je Dvořák glavni „Stabat Mater“-motiv, prej v h-molu, zdaj v mogočnem D-duru za triumfalni Amen. Drugi motiv za ta fugato pa si je vzel iz stopnjujoče kadence prvega stavka in s tem muzikalično označil: „Iz drevesa, križa, prišlo je ljudstvu rešenje.“

Iz te kratke ocene je razvideti, kako kološalega dela se je lotila „Glasbena Matica“. Da je uspela tako sijajno, za to gre hvala in čast vstrajnosti pevskega zbora in neumornosti koncertnega mojstra g. Hubada. Sijajni uspeh koncerta naj jima bode plačilo za veliki trud in spodbuja za daljno delovanje. Kar se tiče izvršitve, moramo reči, da je bila dovršena. Že sam pogled na impozantni pevski zbor dražestnih dam in krepkih možakov, katerim se je pridružil še oddelek šolskih zborov bolj odraslih učencev, bil je mnogo obetajoč. V zboru pelo je okoli 130 oseb, orkester vojaške godbe pa je bil močan kakih 50 mož. In vso to, za naše razmere

slovenskog. Na tom putu Bog Vas blagoslovio! U Djakovu 21. ožujka 1893. Strossmayer biskup.

— (Drugi „Stabat-Mater“ koncert) bode danes zvečer ob 8. uri v redutni dvorani. O sijajnem uspehu prvega koncerta govorimo na drugem mestu. Preverjeni smo, da bode tudi danes redutna dvorana polna in da posebno oni ne izpuste te izredne prilike, ki se prvega koncerta niso mogli udeležiti. Vsak prijatelj vzvišene glasbene umetnosti pa, ki je čul v petek to krasno, velikansko delo slovenskega skladatelja, se bode rad še jedenkrat naslajal nad krasnimi harmonijami te divne kompozicije, katero visoko ceni ves muzikalni svet in jo prišteva najizbornejšim.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 28. marca 1893. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanila predsedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) gledé letošnjih dopolnitvenih volitev za mestni zastop; b) o gospodarja Andreja Odlazka ugovoru proti sestavi volilskih imenikov; c) gledé „Peter in Johana Bednarzeva ustanove“; d) o dopolnitveni volitvi jednega člana v upravni odbor mestne hranilnice; e) o volitvi občinskih zastopnikov v šolski odbor obrtnih strokovnih šol Ljubljanskih; f) o vdove Roze Fuxove prošnji za dovolitev nekega zemljiško-knjižnega izbrisa. III. Finančnega odseka poročilo: a) o c. kr. deželnega predsedstva dopisu gledé plačila prispevka za nakup Luckmannove hiše; b) o mestne hranilnice računskem zaključku za 1892. leto; c) o nagradi mestnim policijskim stražnikom, kateri so zasledovali pse brez mark; d) o Nikolaja Trškana, hišnega gospodarja v Hradeckega vasi, kupni ponudbi gledé neke mestne parcele na Golovcu; e) o mestne klavnice in mestnega loterijskega posojila računskih zaključkih za 1892. leto. IV. Stavbinskega odseka poročilo o razdelitvenem načrtu Ant. Dečmanovega posestva na Poljanah. V. Šolskega odseka poročilo a) o vodstva mestne nemške dekliske šole prošnji za nakup harmonija; b) o vodstva I. mestne deške šole računih o porabi podpore 50 gld. za učilsko razstavo 1892. leta; c) o ravnateljstva c. kr. velike realne računih o porabi dotacij. VI. Predlog odseka za olupšavo mesta, da je sedanji semenj za drva preložiti s cesar Jožefovega trga na Št. Jakobski trg, semenj za zeljuate glave pa s cesarja Jožefa trga na sv. Petra nasip. VII. Klavničnega ravnateljstva poročilo o premembi § 11. tržnega reda in o prepovedi prodajanja prašičev zunaj sejmišča. Tajna seja.

— („Slovenska pisma“) Pod tem zaglavjem prinaša ugledni „Agrar Tagblatt“ v svoji zadnji številki daljši dopis iz Celja, v katerem se korenito razpravljajo neznosne razmere na tamošnji gimnaziji ter temeljito osvetluje protislovensko delovanje trifolija Koučnik-Wagner-Zindler. Naše tiskovne razmere nam žalibog ne dopuščajo, da bi se podrobneje bavili s temi prezanimivimi razkritji, želimo pa, da bi ne odšla pozornosti merodavnih krogov, opozorjenih na to stvar itak že po interpelaciji dra. Gregorca in dr.

— (Tivolski park.) Začela se je spomlad in v vseh vrteh delujejo vrtnariji užirajno in marljivo.

velikansko maso vladala je mojsterski g. Hubadova roka. Nežno doneli so najtiheji pp. in mogočno zadoneli so po dvorani najkrepkeji ff. odstavki, kakor je to nanesla skladba. V solospvih in v kvartetih pa so se odlikovali gospici Daneševa in Verhunčeva in gospoda Razinger in Fedyczkowski. Posebno prijetno iznenadila nas je gospica Verhunčeva z simpatičnim svojim glasom in lepim napredkom, ki smo ga zopet zapazili pri tej nadarjeni pevki. Vsi izvedli so težavne svoje uloge prav hvale vredno in jim je občinstvo živahno izražalo po vsaki točki svoje priznanje, kakor tudi vsemu zboru.

Pred početkom koncerta izročila je v imenu zbora dam gospica Jamšekova gosp. Hubadu krasen lovorov venec s dragocenimi trobojnimi trakovi, na katerih je bilo čitati: Stabat Mater 24. marca 1893. — V znak neomejenega velešтовanja — in na dveh trakovih dolga vrsta imen vseh sodelujočih dam. Občinstvo spremljalo je to ovacijo z živahnimi živio-klici ter pokazalo, kako ceni zares izborno delovanje g. Hubada, ki si je pridobil toliko zaslug za razvoj koncertnega petja.

Končamo s željo, naj „Glasbena Matica“ neumorno koraka naprej, kakor doslej, kajti pokazala je s sobotnim koncertom, da je častno in slavno dospela do vrhunca koncertne glasbene umetnosti. A.

Tudi v mestnih nasadih, zlasti v Tivolskem parku, začelo se je delovanje. Neposredno pod grajščino, na obronku, prej zapuščenem, nasajene so rože in to v etažah; vsi nasadi okolu centra se bodo letos obnovili, a tudi za smrekov gozdiček na desni strani od uroda iz Lattermannovega drevoreda se je marsikaj storilo. Nasadile so se razne redke vrste konifer, izmed katerih je zlasti omeniti komaj 60 cm visoko a že 30 let staro drevesce „Thuja recurvata nana“, katero je poklonil upravitelj botaničnega vrta gospod Rulic. Tudi lastnik Kolizeja g. Withalm je poklonil za mestne nasade nekaj lepih drevesec in grmičev. Že iz tega, kar se je doslej naredilo, je videti, da bo Tivolski park prenovljen in izdatno olupšan, zato pa porabljam to priliko, da opozarjamo občinstvo, naj varuje javne nasade. V nas se žal ne skrbi dovolj za to. Marsikdo si utrga cvetko, če mu je pri rokah in tudi na nasade stopiti se nekaternikom ne zdi nič posebnega. Tako poškodovanje se bo ostro in brezozirno kaznovalo. Končno omenjamo še, da psov letos nikakor ni smeti soboj voditi v mestni park.

— (Ustanovitelj bavarske topografije — Slovenec!) V tretjem zvezku Monakovske vojaške revije „Darstellungen aus dem kön. bayerischen Kriegsarchiv“ izšla bo iz peresa našega odličnega rojaka g. nadporočnika Fridolina Kavčiča korenita razprava: General Clemens von Roglovič der Gründer des königl. bayerischen topographischen Bureau“. Roglovič bil je rodom korošk Slovenec. — Njegov životopis priobčil bo g. nadporočnik Kavčič tudi v zbirki životopisov slavni Slovencev in mi tudi pri tej priliki opozarjamo na to hvalevredno podjetje, ki bo dokazovalo, koliko je doprinesel slovenski rod k splošni kulturi. Kakor se nam poroča, se bo izprva napovedan naslov zbirke „Pantheon“ opustil, ter bosta izšla gledé na obilico našega narodnega davka na leto le dva snopiča po 35 kr. s poštnino vred. Toliko pač premore vsak olikan Slovenec. Oglasila na naročbo sprejema le še do 15. aprila t. m. g. Frančišek Podkrajšek, pošta Sava (Dolenjsko).

— (Sokolovega strelskega kluba) člani se uljudno vabijo na razgovor v sredo dne 29. t. m. v salonu pri Ferlincu. Ker se bode razgovarjalo o raznih stvareh, mej drugim tudi o zadnjem streljanju, je želeli, da se člani udeležijo polnoštevilno.

— (Novi denar.) S prvim aprilom t. l. pričelo se bo z izdavanjem novega denarja, in sicer pride na vrsto najprej bronasti drobiž po vinarji in po dva vinarja; dosedanji krajcarji in polovičarji ostanejo pa še v prometu ter se bodo z novim denarjem vred še nadalje izdaval. Štiraki se bodo od 1. aprila t. l. naprej pri cesarskih blagajnicah pač prejemali, ne pa več izdaval ter tako spravili iz prometa.

— (Prvo Ljubljansko uradniško konsumno društvo) imelo je včeraj popoldne svoj občni zbor, ki je bil primerno dobro obiskan. V načelništvo so bili voljeni gg: L. marki Gozani, Ferd. Tomažič, Ant. Svetek, Vinc. Vizjak, Mor. Hladnik; za namestnike: gg Fr. Stegnar, Em. Ankerst, J. Hubad; v nadzorni svet: gg Jul. Deu, Hugo Hohn, J. Šešek; za namestnike: gg J. Dimnik, Mor. Topolanski. Obširneje poročilo morali smo odložiti za jutri.

— (Lekarski gremij kranjski) volil je dne 23. t. m. v navzočnosti vladnega svetnika in deželnega zdravstvenega referenta dra. Keesbacherja načelništvo. Voljeni so: I grem. načelnik: g. Jos. Svoboda, sonačelnik: g. Ub. pl. Trnkoczy, grem. blagajnik: g. Gabr. Piccoli, vsi trije lekar-narji v Ljubljani. Obžalujemo, da nam je objava došla le v nemškem jeziku.

— (Nesreča.) Danes zjutraj padla je v Pongračevi hiši na Turjaškem trgu, kjer je zdaj čitalnica, 60letna Ana Čarman s prvega nadstropja, ko je snažila okna, na ulico in se težko poškodovala. Odnegli so jo v bolnico.

— (Starinske najdbe.) Gosp. J. Pečnik, o čigar izkopavanju smo že velikokrat poročali, našel je na Magdalenski gori pri Šmarji zopet obilo zanimljivih starin; posebnost interesantni so bogati okrasni konjskega komata in pa bronast, precej velik kotel, ki ima okrašene ročaje ob straneh in ne pri robu kakor navadno.

— (Znani ruski magik in prestidigitateur g. J. Bodek) priredi jutri zvečer ob 8. uri v vrtnem salonu hotela „pri Maliču“ svojo prvo predstavo iz višje magike z zanimivim vspešdom. Gosp. Bodek je v Zagrebu dal v zadnjem času